

fra det ene og henlægge til det andet, ikke er den rigtige Wei; det er en Wei, der aabenbart vil føre til besværlige Beregninger og til Misnøie hos Menighederne selv, naar den ene Menighed uden en nøiagtig Ordning af hele Sagen troer, at den egentlig for endeel lønner Præsten for en anden Menighed. Derimod foreløbig at inddrage, hvad der saaledes bortskjøres, i en fælles Kasse, for derfra at udbetale det, det er jeg bange for vilde komme i Strid med Forestillinger, der fra den samme Side, som dog ellers vil have denne Plan saa meget som muligt paaskyndet, vilde gjøre sig gjældende mod Dannelsen af saadanne separate Fonds. Jeg troer altsaa, at naar der er Spørgsmaal om at regulere Præstefaldsindtægterne paa en anden Maade, saa maa man oppebie Resultatet af denne almindelige Plan; men jeg troer, at man ikke skal vige tilbage fra denne lille Forbedring af nogle Kald, idet det idetmindste er klart, at det ikke kan siges med Sandhed, hvad der er blevet yttret, at man her indlader sig paa en Udgift, før man har gjort nogen Besparelse og forend man kan komme videre i den Retning. Der forelaae en gjort Besparelse før Udgiften forlangtes, og Rigsdagen kan altsaa ikke være i Fare for at drages videre ved Conseqventsen af denne Afgjørelse, hvis man forresten vil gaae ind paa Forslaget, thi den vil blive i Conseqventsen ved bestandig at negte ethvert Tilskud, før der i hvert Tilfælde er indtraadt en estervifelig Besparelse, og der gjøres herved heller ikke noget som helst Indgreb i Undersøgelsen om, hvorvidt der skulde fremkomme noget Overskødt ved den endelige Dpgjørelse af den hele Indtægt, som nu er henlagt til de geistlige Embeder. Disse 2000 Rbd: vilde nu forsøge Summen meget lidet; men skulde der med den eller uden den vise sig noget Overskødt, saa foreligger jo i sin Tid Spørgsmaalet derom, uden paa nogen Maade at være præjudiceret ved hvad der ved den forestaaende Afstemning vil foregaae. Jeg kan altsaa ikke Andet end atter anbefale Thinget, under den nøiere bestemte Form, som er foreslaaet, at bevilge det lille Tilskud til foreløbig Forbedring i nogle af de ringest aflagte geistlige Embedsmænds Kaar, i Hensyn til, at Folkekirken dog ved den stete Forandring ved

Fyens Bispestol kommer til at koste Staten lidt mindre — Forskjellen er naturligtvis ringe — end den kostede tidligere. Det er en Betragtning, som jeg har troet atter denne Gang at maatte overlade til Thingets Afgjørelse; en modsat Betragtningssmaade vil vel ogsaa gjøre sig gjældende, men jeg troer ikke, at der fra nogen af Siderne vil fremkomme væsentlig nye Betragtninger, og man vil vel altsaa snart kunne komme til Afstemning.

Hvad angaaer Forslaget under Nr. 26 ...

Formanden: Turde jeg bede den høitærede Minister ikke nu at gaae ind paa Forhandlingen af dette Forslag. — Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Frolund: Jeg troer ikke, det er nødvendigt her at gjøre nogen Undskyldning for, at jeg her har stillet et Forslag til 3die Behandling, som ikke ganske stemmer overeens med det, der er vedtaget ved den 2den Behandling af Sagen, især da jeg har saa talrige Exempler paa, at baade de ærede Ministre og Udvalget saavel som enkelte Medlemmer have stillet lignende Forslag. Det er ogsaa af en anden Grund mindre nødvendigt, eftersom Forslaget i det Væsentlige ikke afviser fra hvad der er vedtaget ved den 2den Behandling, idet den samlede Sum, vi foreslaae at bevilge, er den samme, som blev vedtagen ved 2den Behandling, og ligeledes de faste Understøttelser samme Størrelser, som var foreslaaet af Udvalget, men Forskjellen kun er, at vi foreslaae at lægge Forhøielsen paa de temporaire Understøttelser. Der kunde vistnok have været Anledning til at behandle det Spørgsmaal, om det under vore finantstuelle Omstændigheder maa ansees for hensigtsmæssigt at bevilge nye Gager eller — om man ikke vil bruge det Udtryk — nye Udgifter for Statskassen, og efter den Meddelelse, vi fik tidlig idag, troer jeg ikke, at Dpfordringen er bleven mindre (G r u n d t v i g: Hør!); men der er en anden Betragtningssmaade, som for mig er den overveiende, nemlig den, at jeg ikke troer, det kan ansees for at være formrigtigt, paa denne Maade at afgjøre et Spørgsmaal, og jeg troer heller ikke, at vi have noget eneste lignende Tilfælde i Finantstloven, hvor man nemlig har overdraget en Minister